

Üzemi dolgozók, tszcs-tagok, egyéni dolgozó parasztok, egyetemi tanárok képviselik Csongrád megyét az MSZT I. Országos Kongresszusán

Vasárnap ült össze a Magyar-Szovjet Társaság csongrádmezei küldöttválasztó konferenciája. A vásárhelyi tanácsházán hatalmas szovjet és magyar címer hirdette a két nép örök barátságát és a két címer alatt Sztálin elvtárs képe tekintett a küldöttekre. A folyosón vörös zászlódisz fogadta a megye legjobb MSZT-tagjait: a küldötteket. A teremben hatalmas betűk hirdetik:

„Eljen a Magyar-Szovjet Tár-

Fokozott feladatok a békeharcban

A konferencián Oláh Mihály elvtárs, a földművelésügyi miniszter elnöke nyitotta meg és hangsúlyozta, hogy ez a konferencia a béke megvédésének jegyében kezdi meg munkáját. A küldöttek hatalmas lelkesedéssel választották meg az elnökséget, a jelölő bizottságot és a mandátumvizsgáló bizottságot, majd a megye küldöttei köszöntötték a konferenciát. A Szegedi Kenderfonó munkásai virágot hoztak. Elmondották: Sztálin elvtárs születésnapjára tett felajánlásukban vállalták, hogy még lelkesebben dolgoznak az ötéves terv megvalósításáért; elmondották, hogy november 4-én befejezték az 50-es évi tervet. Hatalmas örömmel fogadta a konferencia a néphadsereg küldött-ségét, a Szegedi Kenderfonó szabadságharcosait, a DISZ-küldött-ségét, az úttörőrajt.

— Mi is a szovjet pioniroktól veszünk példát s ezért tartottuk kötelességünknek köszöneti és szovjet barátságot segítő MSZT megyei küldöttválasztó konfe-

renciáját — mondotta az egyik pirosnyakkendőű úttörő.

A küldöttség fogadása után Rudas László elvtárs, az MSZT megyei titkára mondott politikai beszámolót:

— A megyei konferencia olyan időre esik, amikor kiélezett nemzetközi helyzet jellemzi az egész világot, s amikor a világ népei harcolnak a varsói Békevilágkongresszus határozatainak megvalósításáért.

Rudas elvtárs élesen világított rá a békeharcban jelenlegi állásra, ismertette a varsói Békevilágkongresszus határozatát és szövegét a békeharcból MSZT vonatkozásban is.

Rudas elvtárs után Sinkó Antal elvtárs, a Párt megyebizottsága nevében üdvözölte a konferenciát és biztosította az MSZT-t a Párt támogatásáról, majd Salamon Ferenc elvtárs, az MSZT szegedi titkára tartott beszámolót az MSZT eddigi munkájáról, a további feladatokról.

Üdvözlő távirat Rákosi elvtársnak

Az értekezlet táviratban üdvözölte Rákosi Mátyás elvtársat, a

Szovjetunió nagykövetségét és az MSZT központját, valamint Pártunk megyebizottságát. Az üdvözlő táviratok felolvasása után Borbély András elvtárs ismertette az „Új Világ” terjesztési verseny állását és a legjobb aktivistáknak oklevelet és könyvet adott át. Jutalmat kapott Hudi István makói MSZT-tag, aki 132 Új Világ előfizetőt gyűjtött, valamint Juhász István, Hrisztov Péterné, Molnár Sándorné. A községi vándorvászlót Szatymaz nyerte 178 előfizető szervezéséért.

A hozzászólások során Hortyás Gyula, Romhányi Lajos, dr. Kanyó Béla egyetemi tanár újabb eredmények elérését fogadták meg.

Csongrád megye küldöttei

Ezután megválasztotta az értekezlet Rudas László megyei titkárt, Kiss Józsefet, Fekete Zsuzsanna Kossuth-díjas tszcs-tagot, Dénes Leó Szeged város VB tanácselnököt Rác Károly szegedi Ruházati Vállalati dolgozót, dr. Bónis György egyetemi tanárt, Deli Ferenc csongrádi dolgozót, Simicz Ferencné lengyelkápólnai tanácselnök, dolgozó parasztasszonyt, dr. Kanyó Béla egyetemi tanárt, Varga Imre makói traktoristát Salamon Ferenc szegedi MSZT-titkárt, Détár Pál szentesi kisparasztot, Koszorús Istvánnét, Vladisláv Milánné szegedi dolgozó parasztasszonyt küldöttként az Országos Kongresszusra.

A további hozzászólások során több kritika hangzott el a szegedi járási titkárság felé, majd Kiss József elvtárs, a központ küldöttének hozzászólása után sok értékes munkafelajánlást tettek a résztvevők. Végül a konferencia határozatot fogadott el a munka további megjavítására, valamint a megye MSZT aktiváinak a további feladatok elvégzésére való mozgósításra.

Kultúrotthont avattak a szegedi Falemezgyár dolgozói

Meleg ünnepségre gyűltek össze vasárnap délután a Szegedi Falemezgyár dolgozói. Vasárnap avatták fel a Falemezgyár dolgozói az újonnan átalakított, gyönyörű új színpaddal ellátott kultúrotthont.

Hátori György, a művészeti csoport vezetője bevezető beszédében megköszönte a Szovjetunió, Sztálin elvtársnak, a Pártnak, hogy lehetővé tette a Falemezgyár dolgozói számára is, hogy új kultúrotthonban, a kultúra fegyverével is harcolhassanak a békeért, a szocializmusért.

A dolgozók izgatottan várták a műsor kezdetét és amikor felgördült a függöny, a műsorszámok után zúgó tapsal nyilvánítták ki tetszésüket. Az egyes műsorszámok leleplezték az amerikai „kultúra” ürességét, tartalmatlanságát, s egyben bebizonyították, hogy a haladó szovjet kultúra nemcsak szórakoztat, hanem neveli is a dolgozókat.

„A világ legboldogabb embere” című jelenet bemutatta, hogy Amerikában, míg azt hirdetik, hogy ott minden embernek öthatszobás lakása van és nyáron mindenki üdülni, télen pedig siel-

ni megy — addig a munka nélkül élő milliók a „világ legboldogabb emberének” nevezik magukat, ha csak olyan munkát is kapnak, amely biztos pusztulást jelent.

A zene, a tánc terén is sikerült a műsornak bemutatni, hogy míg Amerikában és a nyugati imperialista országokban a „szving tónik” ide-oda vonaglásban, ordító, rikoltó zenében lelik örömeiket, addig a Szovjetunióban, a népi demokratikus országokban a népi zenéből átitrt tánczenével, finom, egyszerű táncokkal szórakozik a fiatalság.

A „Súlyos eset” című jelenet mulatságosan leplezte le a táppénzcsalókat, akik betegséget színlelve mennek orvoshoz csak azért, hogy ne keljen dolgozniok.

De sorolhatnánk itt végig az összes műsorszámokat, mert mind a szavak, népi táncszámok, mind az énekszámok és jelenetek igen jól sikerültek. Ha a Falemezgyár kultúrcsoportja a pártszervezet segítségével továbbra is ilyen lelkesen dolgozik, ezután is igen komoly eredményeket érhet el.

Szép eredményeket érnek el az anyagmegtakarítás terén az Ecsetgyár dolgozói

A Szegedi Ecsetgyárban nagymértékű munkamódszerátadás folyik. Az egyik üzemszobában, ahol eddig 105 százalék volt az üzemi átlaga, most Vas István sztahanovista átadta munkamódszerét az üzemszobai dolgozóknak, ezáltal 140—150 százalékot teljesítenek.

Az anyagmegtakarítás terén is igen szép eredményeket értek el. Novemberben 12 mázsa fát takarítottak meg. A selejtet a mulatban feltűzték, most kétezer darab ecsetnyelet készítették el a novemberi selejtből.

A Magyar Kenderben megkezdte munkáját a munkavédelmi bizottság

A Magyar Kenderben megalkult a munkavédelmi bizottság. A bizottságnak 11 tagja van, akik egy-egy üzemszobát képviselnek. Az állandó bizottsági tagokon kívül minden szakszervezeti bizalmi csoportban van egy munkavédelmi tag. Ez a kifejtett aktivizálást biztosítja, hogy a bizottság jó munkát végezzen. A bizottság a szakszervezet irányítása alatt áll, vezetője Sugár Miklós főmérnök. A bizottság feladata, hogy a balesetelhárításon kívül megelőzze a baleseti lehetőségeket, feltárja azokat a hibákat és hiányosságokat, amelyek a baleset okozói lehetnek.

A bizottság tagjai tervszerű felvilágosító munkával mutatnak rá a baleseti lehetőségekre, azok kivételében is részesítik az üzemi dolgozókat. Igen nagy jelentősége van az oktatásnak az ifjúmunkások körében, akik hathetes tanulóiidejük alatt heti két órán balesetelhárítási tanfolyamot végeznek.

A kollektív szerződés eddig is biztosította a balesetek megelőzését, de a munkavédelmi bizottság tervszerűen foglalkozik a balesetelhárítással. Ilyen szervezet csak a szocialista társadalomban létezhet, mert a szocialista társadalom jelszava az, hogy legfőbb érték az ember.

Négy kútkifolyó épült Algyő-Újtelepen

A tanács teljesítette az újtelepi dolgozók régi kívánságát

Algyő-Újtelep lakosainak még a fasísta Horthy-rendszer bukásánál közel három kilométerrel kellett sokszor félállásáig erőszárral is megtenniük, hogy megfelelő ivóvízhez jussanak. Azelőtt hiába kérték, hogy kutak létesítsenek a telepen, de most a tanácsvezetők után teljesühetett a régi kívánságuk. Az algyői tanács magáévá tette a dolgozók kérését és megteremtette a szükséges intézkedéseket a telep ivóvízzel való ellátására, új kútkifolyók létesítése érdekében. Maguk a telep dolgozói is örömmel járultak hozzá anyagiakkal, mind munkájukkal a vízvezeték-kifolyók minél előbbi megépítéséhez. A tanács intézkedett, hogy szedjék fel a föld alól azokat az összesen mintegy 130 méterre eltemetett vízvezetékcsöveket, amelyek a régi grófi birtok földjében voltak és mostanáig senkinek sem vették ki.

hasznukat. Most ezt felhasználva a dolgozó parasztok vízellátásának biztosítására és a tanács még újabb nagymennyiségű csövekkel, valamint ezer téglával és négykocsi homokkal segítette elő az építkezést.

Algyő-Újtelep dolgozói már fel is avatták új vízvezeték-hálózatukat. Nem kell már messzire járni nekik sárban, fagyban vízért, mert négy kifolyót is létesítettek a telepen, sőt többben a házukba is bevezették a vizet. Az avató ünnepségen Boldizsár Ferenc tanácselnök boldogan mutatott rá arra, hogy az algyői dolgozók előbb hidat, majd iskolát, később villanyt, most pedig egészséges ivóvizet kaptak, de még tovább épül a község és a tanács a Párt segítségével még továbbfejleszti Algyőt. A legközelebbi tervek közé a gyalogjárók építése tartozik.

Árurejtegető kulákokat vont felelősségre a megyei bíróság

A megyei bíróság négyévi börtönré, ezer forint pénzbüntetésre, háromezer forint vagyoni elégtételre és hathatónapi kitiltásra ítélte Solymosi Lajost, magyarbányhegyesi kocsmáros-kulákot, aki külön, titkos padlásrekeszben fegyvertől, tényleket, 20 kiló levelesdobányt, 9 mázsa ipari cirokszakált, 40 liter vegyes pálinkát, nagybömbömmennyiségű búzát, kukoricát, 26 mázsa szappant és 39 liter tiszta szeszt rejtett el.

Seres Lajos szegvári kulák szal-

makazban 50 kilogramm cukrot és 20 kiló sötét dugott el. A bíróság árurejtegetés címén négyévi börtönré, kétezer forint pénzbüntetésre, kétezer forint vagyoni elégtételre ítélte el és elrendelte Szegvár területéről két évre való kitiltását.

F. Török Sándor szentesi kulák demokráciát rágalmozó kijelentéseket tett a DÉFOSZ hivatalos küldöttek előtt. Ezért a megyei bíróság hététhónapi börtönré és öt-ezer forint pénzbüntetésre ítélte.

Szocialista fejlődésünk újabb állomásai voltak a földművelésszövetkezeti közgyűlések

A földművelésszövetkezeti évi rendes közgyűlések már mindennél befejeződtek Csongrád megyében. A közgyűlések nem elszigetelt események voltak a földművelésszövetkezeti mozgalom fejlődésében, hanem szorosan illeszkedtek azokhoz a jelentős szervezeti változásokhoz, melyek a földművelésszövetkezetek minőségi fejlődését biztosították.

A jó vezetőségválasztó közgyűlések után új, pezsgő élet indult meg a földművelésszövetkezetekben. Növekedett a tagság aktivitása, Aldoatkész, szilárd, helytállásra alkalmas vezetők kezében a szocialista építés és a béke ügye iránti harc szilárd pillérjeivé válnak a földművelésszövetkezetek. Szőregen, Kiszomboron, Alsóközponon, ahol jól megszervezték és előkészítették a közgyűléseket, a közgyűlések sikere az ellenség újabb vereségét jelentette. A harcos szövetkezeti közgyűlések mindennél újabb lépéssel szorították vissza a kulákság befolyását a falun. A falu dolgozóinak a közgyűlések iránti nagyfokú érdeklődését mutatta, hogy a közgyűléseken sokszor a tagság létszámát meghaladó mértékben vettek részt. A nagytökei földművelésszövetkezet közgyűlésén nemcsak a tagság vett teljes számban részt, hanem elment a közgyűlésre a falu dolgozó parasztjainak többsége, a szövetkezetben még kívülálló dolgozó parasztok is.

Falvainak dolgozói a legtöbb közgyűlésen tanúságot tettek arról, hogy helyesen tudják összekapcsolni egyéni sorsukat a közösség ügyének szolgálásával. Számonkérték a szövetkezet régi vezetőitől eddigi munkájuk eredményeit és hiányosságait. Az ellenség ellen éles fegyverként használták fel a közgyűléseket, eltávolították a szövetkezet tagságából és vezetéséből a dolgozó nép boldogulására törő, a tagság éberségének kijátszásával befurakodott ellenséget. Talál-

koztunk azonban a földművelésszövetkezeti közgyűléseken az ellenséggel való megalkuvás oportunistai szemlésmével is. A pusztamérgesi közgyűlésen nem tarták fel kellő mértékben a földművelésszövetkezet eddigi működésében elkövetett hibákat, nem alkalmazták a kritika és az önkritika fegyverét.

Az ellenség kezét kell keresnünk amögött is, hogy több közgyűlésen igyekeztek háttérbe szorítani a középparasztságot. Mismen természetesebb, hogy az ellenség örül annak, ha a középparasztnak nem megy be a földművelésszövetkezet vezetőségébe. Tudja ugyanis, hogy a földművelésszövetkezeti vezető közép-paraszt már döntően szakított a kulákkal és a népi demokrácia. A munkásosztály oldalára állt. A középparasztság tömegeinek a földművelésszövetkezeti tagság sorában van a helye. A természetben, népi demokráciánk iránti hűségében élénjáró, becsületese középparasztnak be kell vonni a szövetkezetek vezetőségeibe is.

A közgyűlések jelentős feladata volt, hogy leleplezzék a sztahanovista szövetkezetekből az ellenséget és leváltassák azokat a szövetkezeti vezetőket, akik hanyagul végeztek munkájukat. Több helyen félremagyarázták a vezetőségválasztó közgyűléseknek ezt a feladatát. Több helyen úgy vélték, tekintet nélkül arra, hogy a régi vezetők jól, vagy rosszul végeztek feladatukat, nem lehet beválasztani őket az új vezetőségbe. Ez történt Csanyteleken is. A földművelésszövetkezeti közgyűlés nem volt hajlandó beválasztani az új vezetőségbe azokat a régi vezetőségi tagokat sem, akik eddig jól végezték munkájukat. Ezt a hibát azonban sikerült még ott a közgyűlésen kijavítani.

A földművelésszövetkezetek eddigi fejlődése szemléltetően bebizonyította már, hogy a parasztasszonyok részvétele a vezetésben nagy erőforrás az előrehaladásnak. Mégis előfordult némely szövetkezeti közgyűlésen, hogy a parasztasszonyok számának nö-

velése helyett éppen, hogy csak „mutatóban” választottak be egy-kettőt a vezetőségbe. De előfordult olyan eset is, mint például Pusztamérgesen, ahol a felügyelő bizottságba egyetlen asszonyt sem, az igazgatóságba pedig csak egy asszonyt választottak be.

A fiatalság részvétele sem kielégítő mindenütt a vezetőségben. A megyében vannak olyan szövetkezetek is, mint a nagylaki és derekegyházi földművelésszövetkezetek, ahol a közgyűlésen egyetlen parasztfiatalt sem választottak az új vezetőségbe. A földművelésszövetkezeteknek az ifjúság újabb nagy tömegeivel kell növelniük azt a lendítő erőt, amit a szövetkezetek munkája számára a parasztfiatalok lelkesedésével áthatott részvétele biztosít.

Fő feladata volt a közgyűléseknek a tagság minél szélesebb tömegeinek mozgósítása és a szövetkezeti belső demokrácia ki-fejlesztése mellett a szövetkezetek saját anyagi erőforrásainak az eddigieknél sokkal nagyobb mértékű feltárása. Több közgyűlésen határozta el a tagság, hogy üzletrészt névértékért a jelenlegi 10 forintról 50 forintra emeli. A kopáncsi földművelésszövetkezeti közgyűlésen például 50 szövetkezeti tag emelte fel 50 forintra üzletrészt névértékért. A szövetkezeti tagság tudta, hogy ezzel saját magát saját szövetkezetét erősíti, a szövetkezet gazdasági fejlődését segíti elő.

A földművelésszövetkezetek tovább fejlődésének ügye a közgyűlések után is váljék a földművelésszövetkezetek egész tagságának közös ügyévé. Az új vezetőségek a dolgozó tömegektől támogatva harca és kemény munkára felkészülten azzal az elhatározással vegyék kezükbe a szövetkezetek irányítását, hogy Pártunk irányvonalát híven követve, a szocialista úton haladva, népgazdaságunk erős pillérjeivé, a falusi osztályharcban a munkásosztályt erősítő parasztsággal éles fegyvereivé fejlesszék a földművelésszövetkezeteket.